

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 21 април 2023 г.
(OR. en)

8484/23

Междуетноститутуционално досие:
2023/0113 (COD)

EF 107
ECOFIN 355
CODEC 654

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	19 април 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 229 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на някои аспекти на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 229 final.

Приложение: COM(2023) 229 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 18.4.2023 г.
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение
на някои аспекти на минималното изискване за собствени средства и приемливи
задължения**

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Предложените изменения на Директива 2014/59/ЕС¹ (Директива за възстановяване и реструктуриране на банките – ДВПБ) и на Регламент (ЕС) № 806/2014² (Регламент за Единния механизъм за реструктуриране – РЕМП) са част от законодателния пакет за управление на кризи и застраховане на депозитите, който включва и допълнителни изменения на тези актове и на Директива 2014/49/ЕС³ (Директива за схемите за гарантиране на депозитите – ДСГД).

Съюзната нормативна уредба на управлението на кризи е стабилна, но скорошните случаи на банкова несъстоятелност показаха необходимостта от усъвършенстването ѝ. С реформирането на уредбата на управлението на кризи и застраховането на депозити (УКЗД) се оптимизира целеполагането чрез по-съгласуван подход към реструктурирането, който да осигурява организирано напускане на пазара от всяка изпаднала в криза банка, без да се засягат финансовата стабилност, парите на данькоплатците и доверието на вложителите. В частност е необходимо да се засили концептуалната и приложната същност на действащата уредба на реструктурирането на по-малките и средните банки и особено – стимулите за прилагането ѝ, така че да се засили надеждността ѝ по отношение на обхванатите от нея субекти.

След световната финансова криза и кризата с държавния дълг ЕС предприе, в съответствие с международните призови за реформа, решителни действия за стабилизиране на финансовия сектор на своя единен пазар. Сред тях бяха предоставянето на органите на инструменти и правомощия за осигуряване на надлежно производство по несъстоятелност на банките, без да се засягат финансовата стабилност, публичните финанси и защитата на вложителите.

Съюзната уредба бе реформирана до голяма степен въз основа на световните стандарти, договорени с международните партньори на ЕС. Тя се състои от четири основни законодателни акта на ЕС, приети през 2013 г. и 2014 г., които се прилагат съвместно със съответното национално законодателство: регламент и директива за пруденциалните изисквания и надзора на институциите (Регламент за капиталовите изисквания – РКИ⁴ и Директива за капиталовите изисквания – ДКИ⁵), ДВПБ и РЕМП.

¹ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

² Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

³ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

⁴ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

Пакетът за банковия сектор от 2019 г. измени нормативната уредба, като включи мерки за изпълнение на поетите от ЕС на различни международни форуми⁶ ангажменти за допълнителни действия за завършване на банковия съюз, в частност за ефективни мерки за редуциране на риска и оттам – на заплахите за финансовата стабилност. Основните изменения се отнасяха до: i) прилагането в ЕС на публикуваните от Съвета за финансова стабилност на 9 ноември 2015 г. международни договорености по общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ) (т.нар. „Стандарт за ОКПЗ“)⁷ за глобалните системно значими банки (т.нар. в правото на ЕС „глобални системно значими институции“); и ii) изменението на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (МИПЗ), предвидено в ДВПБ и РЕМП.

С тези реформи се целеше поемането на загуби и рекапитализирането на поставените в режим на реструктуриране финансово нежизнеспособни банки да се извършват с частни средства. С измененията също така се изясни прилагането на МИПЗ за дъщерните дружества на банковите групи, като се въведе понятието „вътрешно МИПЗ“, отразяващо подобно понятие в Стандарта за ОКПЗ. Целта на тези изисквания бе да се осигури наличие на вътрешногрупов механизъм за прехвърляне на загуби от субект от групата към субекта за реструктуриране – обикновено дружеството майка, с което да се избегне официалното поставяне на такъв субект в режим на реструктуриране и оттам – потенциалните отрицателни последици за пазара. При този механизъм даденият субект от групата е задължен да емитира, въз основа на решение на органите за реструктуриране, приемливи задължения, които се поемат пряко или непряко от субекта за реструктуриране.

Съюзната уредба на МИПЗ бе допълнително изменена с Регламент (ЕС) 2022/2036 на Европейския парламент и на Съвета⁸, с който бяха въведени методи за непряко записване на инструменти, приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ. Въз основа на техническата оценка, извършена от ЕБО в изпълнение на член 45е, параграф 6 от ДВПБ, с посочения регламент бе въведен механизъм на приспадане на непрякото записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти от междинни субекти по дадена верига на собственост (т.е. между крайното дъщерно дружество и субекта за реструктуриране), с който да се осигури ефективното прилагане на вътрешните прехвърляния на загуби с оглед на МИПЗ. При този механизъм, наричан „подход на пълно приспадане на позициите“, междинните субекти са задължени да приспадат от собствения си капацитет за покриване на вътрешното МИПЗ позициите в приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти, емитирани от други субекти, които са част от същата група за реструктуриране. В текста се уточнява, че

⁵ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁶ [*Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions*](#), Financial Stability Board (актуализирана версия от 2014 г.).

⁷ [*Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet*](#), Financial Stability Board, 2015.

⁸ Регламент (ЕС) 2022/2036 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС по отношение на пруденциалното третиране на глобални системно значими институции, които са обект на стратегия за реструктуриране с множество входни точки, и методи за непряко записване на инструменти, приемливи за покриване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (ОВ L 275, 25.10.2022 г., стр. 1—10).

междинните субекти, които покриват вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, са освободени от задължението да приспадат позициите си в инструменти, емитирани от включени в консолидацията субекти. Този подход бе предпочетен пред подхода на приспадане според изискванията, при който приспаданията, изисквани от междинните субекти, не могат да надхвърлят вътрешното МИПЗ на емитиращия субекти, принадлежащ към същата група за реструктуриране.

Също така, с Регламент (ЕС) 2022/2036 на Комисията бе възложено да проучи прилагането, при различните видове структури на банковите групи, на подхода на приспадане на непрякото записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти, да оцени потенциалните нежелани последици от новия механизъм на приспадане и да се увери в наличието на съответстващо третиране и еднакви условия на конкуренция, особено що се отнася до веригите на собственост при оперативно дружество между холдинг майка и негови дъщерни дружества (структури „HoldCo“ спрямо структури OpCo“ – когато дружеството майка не е холдинг). От Комисията бе поискано да оцени: i) възможността за покриване на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа в други ситуации; ii) третирането на субектите, чийто план за реструктуриране предвижда ликвидация по обичайното производство по несъстоятелност („ликвидационни субекти“); и iii) целесъобразността от ограничаването на приспаданията до размера на вътрешното МИПЗ на емитиращия субект.

След като анализира въведения с посочения регламент механизъм на приспадане и направи, въз основа на предоставените ѝ от Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) данни, количествена оценка на въздействието, Комисията заключи, че е необходимо и подходящо в ДВПБ и РЕМП да бъдат въведени целеви изменения, отнасящи се до приложния обхват на изискванията за вътрешното МИПЗ и до третирането на ликвидационните субекти.

С предложените изменения ще се подобри действието и диференцираното прилагане на механизма на приспадане и оттам – цялостният процес по реструктуриране на банките; с тях ще се избегне и породеното от този механизъм потенциално изкривяване на конкуренцията между структурите на банковите групи.

Съответните разпоредби вече са в сила и ще започнат да се прилагат в ЕС на 1 януари 2024 г., поради което предложените изменения трябва да бъдат направени навреме. Необходимостта от бързото им приемане се изостря от факта, че банковите групи трябва да са наясно с механизма на приспадане, за да могат да решат как е най-добре да определят капацитета си за покриване на вътрешното МИПЗ с оглед на крайния срок за покриване на общото МИПЗ, също предвиден за 1 януари 2024 г.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политика**

На основание на предвиденото в Регламент (ЕС) 2022/2036 задължение на Комисията за оценка на действието на механизма на приспадане, с предложението се предлагат изменения на действащото законодателство; с тях той се привежда в пълно съответствие с действащата уредба на управлението на банковите кризи.

С целевите изменения на РЕМП и ДВПБ ще се подобри действието, а и диференцираното прилагане на механизма на приспадане; с тях ще се избегне и породеното от този механизъм потенциално изкривяване на конкуренцията между структурите на банковите групи.

- **Съгласуваност с други политики на ЕС**

Предложението се базира на реформите след финансовата криза, които доведоха до създаването на банковия съюз и единната нормативна уредба на банките в ЕС.

С предложението се засилва финансовото законодателство на ЕС, прието през последното десетилетие, като в частност се повишава устойчивостта на финансовия сектор и се осигурява надлежно управление на банковата несъстоятелност. Общата цел е чрез изграждане на по-стабилна банкова система да се насърчи устойчивото финансиране на икономическата дейност в ЕС. Предложението е в пълно съответствие с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на прибягването до парите на данъкоплатците при реструктурирания на банки и запазване на доверието на вложителите. Тези цели допринасят за постигането на висока степен на конкурентоспособност и защита на потребителите.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложението се основава на член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), т.е. същото правно основание като това на законодателните актове, които се изменят.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

С предложението се допълва и изменя действащо законодателство на ЕС (ДВПБ и РЕМП) – нещо, което може да бъде постигнато най-добре на равнището на ЕС, а не чрез отделни национални инициативи. Периметърът на държавите членки да приемат национални мерки е ограничен, тъй като тези области са вече уредени с ДВПБ и РЕМП, поради което промените на национално равнище биха били в противоречие с действащото право на ЕС.

Предложените изменения са следствие от възложената с Регламент (ЕС) 2022/2036 на Комисията задача за преглед на прилагането на нормативната уредба. С тях се засилва еднаквото прилагане на пруденциалните изисквания, сближаването на практиките сред органите за реструктуриране и равните условия на конкуренция на единния пазар на банкови услуги. Тези цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен само от държавите членки. Ако ЕС преустанови регламентирането на тези аспекти, вътрешният пазар на банкови услуги ще бъде обект на различни набори от правила, с което ще бъде фрагментирана и застрашена наскоро разработената единна нормативна уредба в тази област.

- **Пропорционалност**

За подобряване на прилагането на действащата нормативна уредба на ЕС, в частност що се отнася до осигуряването на възможност за реструктуриране на банковите групи и решаването на въпросите, свързани с равните условия на конкуренция, са необходими действия на ЕС. Предложените изменения не надхвърлят обхвата на избрани разпоредби от пруденциалната съюзна уредба на институциите, които се отнасят изключително до мерките за осигуряване, чрез подходящи правила за приемливите за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти в сложни случаи, като например при непряко записване по веригата на собственост, на безпроблемно прехвърляне, в момента на реструктурирането, на загуби и капитал в рамките на групите за реструктуриране. Освен това, предложените изменения се ограничават до въпросите,

които не могат да бъдат решени в рамките на съществуващата свобода на преценка, предвидена в действащите правни норми.

- **Избор на инструмент**

Мерките ще бъдат приложени чрез изменение на ДВПБ и РЕМП чрез директива. Предложените мерки обхващат или доразвиват техни действащи разпоредби, отнасящи се до капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите и другите субекти.

Неотложната необходимост от наличие на единни правни норми на ЕС преди датата на прилагане на предвиденото в РКИ специално третиране на непрякото записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти – 1 януари 2024 г., налага специално предложение за целеви изменения на уредбата на МИПЗ.

С оглед на ограничения брой предложени изменения и за да се позволи целево обсъждане в рамките на съзаконодателния процес и пълна съгласуваност на окончателните изменения на ДВПБ и РЕМП, измененията на двата акта са включени в едно предложение.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки / проверки за пригодност на действащото законодателство**

Настоящата инициатива се основава на предвиденото в Регламент (ЕС) 2022/2036 задължение на Комисията да направи преглед и оценка на функционирането на механизма на приспадане и ако е целесъобразно – да изготви законодателно предложение за отстраняване на установените несъвършенства⁹.

Прегледът представлява анализ, който съдържа количествена оценка на въздействието, обхващаща равните условия на конкуренция сред различните видове структури на банковите групи. Оценено бе въздействието на настоящите разпоредби и бяха проучени възможни изменения, свързани с: i) евентуалната възможност за субектите, които сами по себе си не са субекти за реструктуриране, да спазват минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения на консолидирана основа; ii) третирането, съгласно уредбата на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения, на субектите, чийто план за реструктуриране предвижда ликвидация по обичайното производство по несъстоятелност; и iii) целесъобразността от ограничаване размера на приспаданията, изисквани от действащите разпоредби.

- **Консултации със заинтересованите страни**

В рамките на експертната група на Комисията по банково дело, плащания и застраховане службите на Комисията проведоха консултации с държавите членки по резултатите от анализа, количествената оценка на въздействието на механизма на приспадане и предложените изменения.

Резултатите от тези консултации бяха използвани при изготвянето на настоящото предложение. Те предоставиха недвусмислен сигнал за необходимостта от

⁹ С настоящият раздел от обяснителния меморандум се изпълнява задължението на Комисията да докладва на Съвета и на Европейския парламент за резултатите от прегледа, извършен в изпълнение на въведеното с Регламент (ЕС) 2022/2036 в член 129 от ДВПБ задължение за преглед.

актуализиране и допълване на действащите разпоредби с цел оптимизиране постигането на заложените нормативни цели при осигуряване на диференцирано прилагане на нормативните изисквания и равни условия на конкуренция.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията се възползва от подкрепата на ЕСП, който ѝ предостави данни, събрани на доброволна основа при специално проучване направо от обхванатите от действащите разпоредби банкови групи. Тези данни бяха споделени с Комисията в обобщен и анонимизиран вид. Извадката бе съставена от десет междинни субекта, разположени в шест държави членки и обхванати от действащия механизъм на приспадане. Извадката бе разпределена равномерно сред субектите, които са част от структурите „HoldCo“ и „OpCo“, а използваните в повечето случаи данни бяха към 31 декември 2021 г.

Държава членка	Брой междинни субекти, които са част от „HoldCo“	Брой междинни субекти, които са част от „OpCo“
Австрия		1
Белгия	1	1
Хърватия	1	
Франция		3
Ирландия	2	
Нидерландия	1	
Общо	5	5

Източник: Служби на Комисията, въз основа на предоставени от ЕСП данни към 31 декември 2021 г.

Тези количествени данни бяха използвани, за да се оцени как функционира действащият механизъм на приспадане, да се установят какви потенциални несъвършенства и проблеми с равните условия на конкуренция поражда прилагането му и да се изпробват възможни изменения за преодоляването им.

- **Оценка на въздействието**

Предложението бе обект на анализ, съдържащ количествена оценка на въздействието, в която бе взета предвид обратната информация, получена от заинтересованите страни, и разгледани въпросите, посочени във въведеното с Регламент (ЕС) 2022/2036 задължение за Комисията.

Оценка на механизма на приспадане с оглед на вътрешното МИПЗ

Комисията оцени проблемите с равните условия на конкуренция сред различните структури на банковите групи, които действащият механизъм на приспадане би могъл да породи.

Според анализа, експозициите на междинните субекти, подлежащи на приспадания при подхода на пълно приспадане на позициите, представляват общо 24,1 % от общата им рискова експозиция (ОРЕ) и 4,3 % от мярката им за общата експозиция (МОЕ). Междинните субекти, които са част от структурите „HoldCo“, са обаче като цяло по-засегнати от тези, които са част от „OpCo“: приспаданията биха представлявали до 28,1 % (спрямо 14,3 %) от тяхната ОРЕ и до 5 % (спрямо 2,7 %) от тяхната МОЕ. Тези разлики могат да се обяснят с по-съществените вътрешногрупови експозиции на междинните субекти – част от „HoldCo“, което се изразява в по-висок относителен размер на приспаданията (таблица 1). Това се потвърждава и при разглеждането на средните стойности на равнище банка. При подхода на пълно приспадане на позициите приспаданията представляват средно 12,3 % от ОРЕ на всички междинни субекти; за

междинните субекти, които са част от „HoldCo“, те обаче са 14,7 % от ОРЕ, спрямо 7,5 % от ОРЕ за тези, които са част от „OpCo“ (таблица 2).

Тази структурна разлика не се отчита при преценяването на платежоспособността на междинните субекти, тъй като, след въвеждането на механизъм на приспадане, надхвърлянето на МИПЗ и при двата вида междинни субекти значително спада. Така например, при подхода на пълно приспадане на позициите един междинен субект, който е част от „HoldCo“, показва недостиг от 2,6 % от ОРЕ за своето МИПЗ и комбинираното си изискване за буфер (КИБ), а четири други – надхвърляне на МИПЗ средно с 5,2 % от ОРЕ, като без приспаданията всички те надхвърлят МИПЗ със средно 6,4 % от ОРЕ. При междинните субекти, които са част от „OpCo“, средното надхвърляне на МИПЗ спрямо МИПЗ и КИБ намалява от 5,3 % на 1,7 % от ОРЕ, а при два субекта, при които и без приспаданията се е наблюдавал недостиг, този недостиг се увеличава средно от 2,4 % на 6,1 % от ОРЕ (таблица 3).

Изборът на подход на приспадане (пълно приспадане на позициите или според изискванията) влияе върху мащаба на въздействието, но не и върху относително посъществения характер на приспаданията и при двата вида структури.

Тези промени обаче се отразяват особено на междинните субекти, които са част от „HoldCo“, тъй като всеки недостиг засяга пряко (чрез предлагане на допълнителни подчинени емисии) капацитета за МИПЗ на субекта за реструктуриране майка. Всъщност структурите „HoldCo“ могат да финансират тези емисии само чрез структурно подчинен дълг, тъй като те обикновено не разполагат с други източници на финансиране. Този белег се изостря от факта, че оперативната банка под „HoldCo“ обикновено централизира експозициите към останалата част от групата. От друга страна, при структурите „OpCo“ субектът за реструктуриране може да пренасочва други източници на финансиране за финансиране на вътрешното МИПЗ на своите междинни субекти.

При тези обстоятелства Комисията сметна, че поради дела на вътрешногруповите експозиции (който може да варира за отделните банки) и последиците от недостиг при междинен субект, междинните субекти, които са част от структура „HoldCo“, могат да бъдат засегнати в различна степен от субектите, които са част от други структури. Тази констатация подтиква към проучване на начини за придаване на по-диференциран характер на настоящата уредба.

Бяха разгледани три възможни варианта на политика.

- i) *Възможност за междинните субекти да спазват МИПЗ на консолидирана основа*

Настоящите разпоредби не задължават междинен субект, който спазва вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, да приспада позициите си в инструменти, емитирани от субекти в консолидационния периметър. Причината е, че консолидацията повишава изискването, тъй като обхваща експозициите (външни за подгрупата) на всички дружества в консолидационния периметър. Съгласно него междинните субекти трябва да разполагат с достатъчен капацитет за покриване на вътрешното МИПЗ, така че както техните загуби, така и загубите на консолидираните субекти, да могат да се отнасят ефективно нагоре по веригата до субекта за реструктуриране.

В ДВПБ са предвидени само два специални случая, в които вътрешното МИПЗ може да бъде покрито на консолидирана основа от субект, който не е субект за реструктуриране: при наличие на дерогации за вътрешното МИПЗ (член 45е,

параграф 4 от ДВПБ) и при предприятия майки от Съюза на групи от трети държави (член 45е, параграф 1, трета алинея).

Консолидираното изискване обаче може да се окаже полезно за отразяване на особеностите на някои банкови структури, например когато междинният субект естествено централизира вътрешногруповите експозиции, а при структурите „HoldCo“ – канализира ресурсите с оглед на вътрешното МИПЗ, заделени от субекта за преструктуриране. Определянето на самостоятелно вътрешно МИПЗ за някои междинни субекти, като например тези, които са част от структурите „HoldCo“ или от някои структури „OpCo“ – вторият случай е когато пруденциалните изисквания се определят на консолидирана основа, може изкуствено да създаде несъответствия между изискванията съответно на субекта за преструктуриране и на междинния субект, като последният подлежи на изискуеми приспадания. В този контекст определянето на вътрешно МИПЗ на консолидирана основа за такива междинни субекти би премахнало задължението да приспадат експозициите към субекти, които са част от тяхната подгрупа, тъй като консолидацията би имала подобен ефект като приспаданията.

Според анализирания данни, консолидирането увеличава значително експозициите на междинните субекти, въз основа на които се изчислява вътрешното МИПЗ (обобщено + 23 % от ОРЕ и + 52 % от МОЕ; таблица 1).

Въздействието върху МИПЗ и платежоспособността не е ясно изразено и изглежда се влияе от специфични за всяка банка съображения, които могат да направят консолидацията повече или по-малко благоприятна от гледна точка на непрякото записване по веригата на собственост. Всъщност в сравнение с настоящото положение (без приспадания), надхвърлянията на МИПЗ при междинните субекти, които са част от „HoldCo“, намаляват с 25 % — 40 % поради консолидацията (от 9,4 % на 7,3 % от ОРЕ), а при междинните субекти, които са част от „OpCo“, те намаляват значително повече (от 7,5 % на 2,7 % от ОРЕ).

Прилагането на консолидацията при структура „HoldCo“ се отразява, средно погледнато, по-слабо върху надхвърлянията на МИПЗ, отколкото приспадането при подхода на пълно приспадане на позициите, но въпреки това е по-неблагоприятно, отколкото приспадането по подхода с приспадане според изискванията.

Що се отнася до разликата между подхода на пълно приспадане на позициите и консолидацията, данните показват, че недостигът по отношение на МИПЗ и комбинираното изискване за буфер (КИБ) на междинен субект, който е част от структура „HoldCo“, изчезва при консолидацията. Колкото до недостига по отношение на МИПЗ на междинните субекти, част от структура „OpCo“, то той се увеличава или намалява в зависимост от случая (таблица 3).

Като цяло консолидацията би могла да бъде от полза за междинните субекти, които са част от структура „HoldCo“. Като се остави настрана общото намаляване на надхвърлянето без постоянно въздействие върху банките, които вече имат недостиг, липсата на ясно отражение върху структурите „OpCo“ може да се обясни с организацията на тези групи, където консолидацията на равнище междинен субект може да не е непременно съществен фактор в тази връзка. Следователно, ако се прилага недиференцирано, консолидацията може да има по-голямо отрицателно отражение върху банките, които са част от структурите „OpCo“, отколкото приспаданията при подхода, основан на пълното приспадане на позициите. Консолидацията обаче може да бъде отговор на ситуацията със структурите „HoldCo“ и „OpCo“, където пруденциалните изисквания вече са определени на консолидирана основа на равнище междинен субект.

ii) *Изключване на ликвидационните субекти от обхвата на механизма на приспадане*

Съгласно настоящата уредба ликвидационните дружества подлежат на изискване за вътрешно МИПЗ и в резултат на това са обхванати, когато са част от непрякото записване по веригата на собственост, и от механизма на приспадане. Това може да е прекалено предпазливо, тъй като при една подходяща стратегия неизпълнението на задълженията не би трябвало да наложи обезценяване или преобразуване на инструментите на ликвидационния субект и отнасяне на загубите, чрез междинния субект, нагоре по веригата до субекта за реструктуриране. Освен това включването на ликвидационните субекти в непрякото записване по веригата на собственост може да има съществено отражение върху междинните субекти в групи с множество дъщерни дружества, които са ликвидационни субекти, особено предвид факта, че при подхода на пълно приспадане на позициите се приспада целият размер държани от междинния субект собствени средства и приемливи задължения на крайното дъщерно предприятие.

По-подходящо изглежда да се изключат ликвидационните субекти от приспаданията при непрякото записване по веригата на собственост, тъй като така няма да е необходимо да се мобилизират ресурси надолу по веригата, за да се рекапитализира неплатежоспособното дружество. Така няма да е нужно експозициите на междинните субекти към ликвидационните дружества да се приспадат, а рисково да се претеглят съгласно приложимите разпоредби, по силата на които размерът на собствени средства и приемливи задължения, които междинният субект трябва да притежава за покриване на потенциалните загуби по тези експозиции, е по-малък, отколкото при пълното приспадане. Съществените експозиции към ликвидационни субекти биха могли да затруднят междинните субекти в отнасянето на всички загуби нагоре по веригата до субекта за реструктуриране. Наличните данни обаче показват, че делът на експозициите към ликвидационни субекти е много нисък, особено в структурите „OpCo“¹⁰ (общо 0,3 % от OPE – таблица 1, и средно 0,6 % от OPE – таблица 2), което свежда до минимум установените рискове.

Като цяло данните показват, че експозициите на междинните субекти към ликвидационните субекти представляват съвкупно 2 % от OPE и 0,3 % от MOE на междинните субекти. Тези съотношения обаче се различават, когато се разглежда видът на структурата на групата: до 2,6 % OPE и 0,3 % MOE за структури „HoldCo“ спрямо 0,3 % OPE и 0,1 % MOE за структури „OpCo“ (таблица 1).

Стойността на експозициите (OPE/MOE) при подхода на пълно приспадане на позициите е естествено по-висока, ако не се включват ликвидационните субекти, отколкото при пълно приспадане на експозициите към тях, но все пак е по-ниска от тази, която би се получила при подход на приспадане според изискванията, където за приспаданията би имало таван.

Всъщност премахването на експозициите към ликвидационните субекти от приспаданията има положителен ефект върху общата стойност на приспаданията от страна на междинните субекти, но той е по-малък, отколкото този на приспаданията при подхода с приспадане според изискванията. При структурите „HoldCo“ приспаданията при подхода на пълно приспадане на позициите биха били 14,7 % от OPE, а при изключване на експозициите към ликвидационните субекти – намалени на

¹⁰ Данните показват, че делът е малко по-висок при структурите „HoldCo“, но прилагането на консолидацията ще премахне необходимостта от приспадане и оттам – значението на тази корекция, свързана с ликвидационните субекти.

13,2 % от ОРЕ, което все пак надхвърля приспаданията при подхода на приспадане според изискванията – които са 11,1 % от ОРЕ. Подреждането и съотношенията са сходни при „OpCo“: съответно 7,5 %, 6,9 % и 6 %. Като цяло почти половината от разликата между двата подхода се компенсира, като се изключат експозициите към ликвидационните субекти.

Това изключване обаче ще се отрази различно на вида инструменти, засегнати от приспаданията и МИПЗ, и на капиталовите позиции след приспаданията.

Броят на междинните субекти – част от структура „HoldCo“, чиито приспадания засягат елементи, различни от приемливите задължения (капитал от втори ред (K2), допълнителен капитал от първи ред (ДК1), базов собствен капитал от първи ред (БСК1), намалява, когато се изключат ликвидационните субекти, докато при структурите „OpCo“ този ефект изглежда по-малък, тъй като всички междинни субекти, които понастоящем приспадат от дадени категории собствени средства, ще продължат да приспадат (относително сходни суми) от същите категории. Това се обяснява и с ограничения дял на експозициите към ликвидационни субекти при този вид междинен субект (таблица 2).

Предвид ефекта върху МИПЗ и капиталовите отношения, изключването на експозициите към ликвидационните субекти е подобрило положението на няколко междинни субекта (в частност на един междинен субект – част от структура „HoldCo“, и на два – част от структура „OpCo“), при които подходът на пълно приспадане на позициите е довел до недостиг по отношение на различни изисквания, като този недостиг е бил премахнат или намален¹¹. Също така понякога изключването на експозициите към ликвидационните субекти води до по-малък недостиг, отколкото при подхода на приспадане според изискванията¹². Ефектът обаче изглежда ограничен, когато се вземат предвид надхвърлянията на изискванията: те са по-големи с около 20—25 % при подхода на приспадане според изискванията, отколкото при подхода на пълно приспадане – със или без ликвидационните субекти, но само по отношение на общото МИПЗ, което показва, че изборът на подход на приспадане в действителност не засяга отношенията на базовия собствен капитал от първи ред, капитала от първи ред или общото капиталово изискване (таблица 3).

В този контекст изключването на ликвидационните субекти от обхвата на механизма за приспадане ще съобрази по-добре прилагането на изискването с ефекта на приспаданията, без да се засяга пруденциалната стабилност на подхода и без съществено да се променя постигнатият с регламента баланс. Като се вземат предвид и различните дялове на тези експозиции съответно в структурите „HoldCo“ и „OpCo“, ефектът не изглежда асиметричен за дадена груповая структура.

Такова изменение следователно е приложимо за всички групи, макар че е безпредметно, когато междинният субект спазва вътрешното МИПЗ на консолидирана основа (поради отсъствието на приспадания в този случай).

¹¹ По-специално два междинни субекта са имали недостиг по отношение на общото си МИПЗ поради приспаданията, който би бил намален от 3,8 % на 2,1 % от ОРЕ (-45 %), три междинни субекта са имали недостиг по отношение на общото си МИПЗ + КИБ поради приспаданията, който би бил намален от 4,2 % на 3,2 % от ОРЕ (-24 %), и един междинен субект е имал недостиг по отношение на изискването си за капитал от първи ред и общото капиталово изискване, който би бил сведен до 0.

¹² Например позициите в приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти на ликвидационни субекти биха се приспадали при подхода на приспадане според изискванията, но не и тук, където поради това недостигът би бил по-малък.

iii) Прилагане на таван върху приспаданията (подход на приспадане според изискванията)

Вътрешното МИПЗ позволява на дадено дъщерно дружество в групата за реструктуриране ефективно да отнася загубите си нагоре по веригата до субекта за реструктуриране – и така да избягва поставяне в режим на реструктуриране. С въвеждането на механизъм за приспадане този вътрешен капацитет за покриване на загуби се засилва, тъй като загубите не остават блокирани при даден междинен субект, излагайки на риск изпълнението на стратегията на групата.

Подходът, при който приспаданията са според изискванията, може да отслаби възможността за реструктуриране на групата, тъй като ограничаването на приспаданията до размера на вътрешното МИПЗ (а не капацитетът) може да пречи на междинните субекти съответстващо да отнасят всички загуби към субекта за реструктуриране и така да породят затруднения за самия междинен субект, тъй като размерът собствени средства и приемливи задължения, които органът за реструктуриране ще обезцени или преобразува при неплатежоспособност на дъщерно дружество, не е ограничен до размера на съответното вътрешно МИПЗ. Такъв резултат би бил незадоволителен от пруденциална гледна точка.

Приспадането според изискванията може също така да засегне съпоставимостта между преките и непреките емисии инструменти, които дъщерното предприятие извършва в полза на субекта за реструктуриране и оттам – да създаде различни конкурентни условия за банките в зависимост от организационната им структура, което противоречи на първоначалната цел на съзаконодателите да не се предпочита една форма на емитиране пред друга. Накрая, с подхода на приспадане според изискванията не се предотвратява напълно двойното отчитане на капацитета на даден междинен субект за покриване на вътрешното МИПЗ.

Предпочетен вариант

След като бяха проучени различните варианти на политика, се стигна до заключението, че въведеният с Регламент (ЕС) 2022/2036 подход на пълно приспадане на позициите следва да бъде запазен. Едно изменение на подхода чрез ограничаване на приспаданията до размера на вътрешното МИПЗ на емитиращите дъщерни дружества ще направи механизма на приспадане по-ненадежден от пруденциална гледна точка и ще намали ефективността и ефикасността му, а същевременно би могло и да затрудни отнасянето на загубите нагоре по веригата в рамките на групата. То също така ще се отрази на нормативната съгласуваност, тъй като ще представлява значително отклонение от политическото споразумение, постигнато от съзаконодателите през 2019 г. и въплътено във възложената на ЕБО в член 45е, параграф 6 от ДВПБ задача за недопускане на различен резултат при пряко и непряко записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти.

В оценката се стига обаче и до заключението, че в отговор на изразените опасения за отражението на подхода на пълно приспадане на позициите върху определени групови структури е целесъобразно и необходимо механизмът да се поизмени, за да се осигури по-диференцирано прилагане на нормативните изисквания и да не се затруднява прехвърлянето на загуби и капитал в самите групи за реструктуриране. С оглед на разгледаните в оценката на въздействието варианти, оптималните изменения за постигане на заложените цели и за подобряване на съгласуваността с уредбата на реструктурирането се състоят в следното: i) предвиждане на възможност за определени междинни субекти, т.е. тези, които са част от структурите „HoldCo“ и „OpCo“, да спазват вътрешното МИПЗ на консолидирана основа – при позволение от

органа за реструктуриране и когато пруденциалните изисквания вече са определени на консолидирана основа; и ii) изключване на емисиите на ликвидационните субекти от обхвата на механизма на приспадане.

Таблица 1: Стойност на експозицията

Параметър	Групов структура	Промяна в експозицията (спрямо базовия случай)			Експозиция към ликвидационни субекти в % (спрямо базовия случай)
		Пълно приспадане на позициите	Приспадане според изискванията	Подконсолидация	
OPE	HoldCo	28,1%	24,7%	7,5%	2,6%
	OpCo	14,3%	11,6%	62,9%	0,3%
	Общо	24,1%	21,0%	23,4%	2,0%
MOE	HoldCo	5,0%	4,1%	42,3%	0,3%
	OpCo	2,7%	2,2%	74,0%	0,1%
	Общо	4,3%	3,5%	52,1%	0,3%

Източник: Служби на Комисията, въз основа на предоставени от ЕСП данни към 31 декември 2021 г.

Таблица 2: Приспадания

Приспадания (% от ОРЕ)		Пълно приспадане на позициите			Приспадане според изискванията			Пълно приспадане на позициите без ликвидационни субекти		
Категория	Параметър	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо
Общо	Средно	14,7%	7,5%	12,3%	11,1%	6,0%	9,5%	13,2%	6,9%	11,2%
	# банки	5	5	10	5	5	10	5	5	10
от тях: приспаднато от К2	Средно	0,9%	1,7%	1,1%	1,2%	1,5%	1,4%	1,8%	1,7%	1,7%
	# банки	2	4	6	1	4	5	1	4	5
от тях: приспаднато от ДК1	Средно	2,4%	2,3%	2,3%		2,1%	2,1%		2,3%	2,3%
	# банки	1	4	5		4	4		4	4
от тях: приспаднато от БСК1	Средно	1,1%	5,2%	3,7%	0,3%	3,9%	3,7%	0,3%	5,2%	5,0%
	# банки	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Източник: Служби на Комисията, въз основа на предоставени от ЕСП данни към 31 декември 2021 г.

Таблица 3: Отражение върху МИПЗ и платежоспособността

Надхвърляне/Недостиг (% от ОРЕ)		Базов случай			Пълно приспадане на позициите			Приспадане според изискванията			Пълно приспадане на позициите без ликвидационни субекти			Подконсолидации		
Изискване	Параметър	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо	Holdco	OpCo	Общо
МИПЗ	Среден недостиг		-0,3%	-0,3%		-3,8%	-3,8%		-2,5%	-2,5%		-2,1%	-2,1%		-6,1%	-6,1%
	# банки		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	Средно надхвърляне	9,4%	7,5%	8,9%	6,8%	4,6%	6,3%	8,1%	4,9%	7,4%	6,7%	4,6%	6,2%	7,3%	2,7%	5,8%
	# банки	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
МИПЗ + КИБ	Среден недостиг		-2,4%	-2,4%		-2,6%	-6,1%		-1,5%	-4,8%		-2,2%	-4,5%		-3,4%	-3,4%
	#of banks		2	2		1	2		1	2		1	2		2	2
	Средно надхвърляне	6,4%	5,3%	6,1%	5,2%	1,7%	4,2%	6,7%	1,9%	5,4%	5,2%	1,7%	4,2%	4,2%	0,8%	3,5%
	# банки	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
БСК1	Среден недостиг															
	# банки															
	Средно надхвърляне	10,4%	13,2%	11,2%	15,4%	12,3%	14,4%	15,3%	12,7%	14,5%	14,9%	12,6%	14,2%	10,3%	8,5%	9,9%
	# банки	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
К1	Среден недостиг					-1,4%	-1,4%									
	# банки					1	1									
	Средно надхвърляне	10,7%	12,9%	11,4%	15,9%	11,6%	14,5%	16,2%	11,1%	14,6%	15,8%	11,0%	14,3%	10,4%	7,7%	9,8%
	# банки	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
СКИ	Среден недостиг					-3,2%	-3,2%		-0,7%	-0,7%						
	# банки					1	1		1	1						
	Средно надхвърляне	8,2%	9,8%	8,7%	14,1%	7,3%	12,0%	14,3%	7,5%	12,2%	14,0%	6,9%	11,8%	8,4%	5,5%	7,8%
	# банки	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Източник: Служби на Комисията, въз основа на предоставени от ЕСП данни към 31 декември 2021 г.

Други съображения при ликвидационните субекти

С оглед на съгласуваността с останалата част на нормативната уредба, изключването на ликвидационните субекти от обхвата на механизма на приспадане на непрякото записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти трябва да се разглежда в по-широкия контекст на съответните приложими за тези субекти разпоредби на ДВПБ и РЕМП.

Съгласно действащите разпоредби в ДВПБ и РЕМП, органите за реструктуриране са длъжни да приемат решения за МИПЗ за всички институции и субекти в обхвата на тези актове, в т.ч. ликвидационните субекти. Предвид факта, че тези субекти ще бъдат ликвидирани по обичайното производство по несъстоятелност, изискването се прилага диференцирано, като в повечето случаи – и според решението на органа за реструктуриране – е ограничено до капиталовите изисквания на този субект (размера за покриване на загубите – член 45в, параграф 2, втора алинея от ДВПБ и член 12г, параграф 2, втора алинея от РЕМП). Единственото изключение от тази ситуация е

когато органът за реструктуриране сметне, че МИПЗ следва да надвишава размера за покриване на загубите, по-специално поради възможното въздействие върху финансовата стабилност и риска от разпространение на проблемите във финансовата система (член 45в, параграф 2, трета алинея от ДВПБ и член 12г, параграф 2, трета алинея от РЕМП).

Настоящото определяне на МИПЗ за ликвидационните субекти е източник на значително бреме както за органите за реструктуриране – които периодично приемат решения за МИПЗ поради връзката му с планирането на реструктурирането, така и за банките – които го наблюдават и спазват други свързани с него изисквания, като например предвидения в член 77, параграф 2 и член 78а от РКИ режим на предварително разрешение за упражняване на кол опция или на опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на приемливи задължения. На практика обаче това решение зависи много малко от структурата на задълженията, използвани за покриване на МИПЗ, тъй като ликвидационният субект трябва така или иначе да спазва (доколкото подлежи индивидуално на пруденциални изисквания) собствени капиталови изисквания чрез инструменти на собствените средства. Липсата на добавена стойност на тези решения за МИПЗ, когато отразяват действащите капиталови изисквания, е знак за необходимостта от законодателна промяна – за премахване, в определени случаи, на задължението за органите за реструктуриране да определят МИПЗ за ликвидационните субекти.

Когато органът за реструктуриране сметне, че субект, който е част от група за реструктуриране, удовлетворява критериите за ликвидационен субект, този субект може да бъде изключен от обхвата на механизма на приспадане на вътрешното МИПЗ непряко – чрез отсъствието на самостоятелно за него изискване за МИПЗ (тъй като няма да може да бъде част от схема за непряко емитиране на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ инструменти), с което се осигурява и съгласуваност между предложенията.

Подобна логика важи и при режима на предварително разрешение за упражняване на кол опция или на опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на приемливи задължения: отсъствието на изискване за МИПЗ естествено изключва ликвидационните субекти от обхвата на режима на предварително разрешение (тъй като те няма да имат приемливи задължения в счетоводния си баланс, дори някои задължения да могат да се смятат за приемливи).

Все пак действащите разпоредби относно приемането на решения за МИПЗ, режимът на предварително разрешение за упражняване на кол опция или на опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на приемливи задължения, както и включването в обхвата на непрякото записване по веригата на собственост следва да продължат да се прилагат за ликвидационните субекти, чието МИПЗ е определено над необходимия размер за покриване на загуби (т.е. капиталовите изисквания).

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Измененията обхващат избрани разпоредби, отнасящи се до прилагането на уредбата на вътрешното МИПЗ; техни акценти са равните условия на конкуренция сред различните структури на банковите групи и намаляването на административното бреме за някои субекти, за които органите за реструктуриране смятат, че при неплатежоспособност могат успешно да преминат производство по несъстоятелност.

С предложената реформа ще се подобри ефективността на нормативната уредба, правната яснота и диференцираното прилагане на нормативните изисквания.

Реформата няма технологично отражение и не засяга цифровизацията.

- **Основни права**

ЕС е поел ангажимент за спазване на високи стандарти за защита на основните права и е страна по множество конвенции за правата на човека. В този контекст предложението е съобразено с правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

В предложението се предвижда държавите членки да транспонират измененията на ДВПБ в националното си законодателство в рамките на шест месеца от влизането в сила на изменящата директива. Измененията на РЕМП следва да започнат да се прилагат по същото време.

Измененията на член 45и, параграф 4 следва да оптимизират докладването на органите за реструктуриране от страна на ликвидационните субекти, чието МИПЗ надхвърля необходимия за покриване на загубите размер и които поради това продължават да подлежат на решение за МИПЗ, отнасящо се до размера и структурата на техния капацитет за МИПЗ.

6. ПОДРОБНО РАЗЯСНЕНИЕ НА КОНКРЕТНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

МИПЗ за ликвидационните субекти

В член 2, параграф 1, точка 83аа от ДВПБ и в член 3, параграф 1, точка 24аа от РЕМП се добавя ново определение, според което позоваванията на „ликвидационни субекти“ следва да се разбират като позовавания на субекти, чийто план за реструктуриране предвижда, че при неплатежоспособност ликвидацията им се извършва по надлежния ред, предвиден в приложимото национално право.

С цел да се намали регулаторното бреме, като същевременно се запази възможността за органите за реструктуриране да продължат, в някои изключителни случаи, да определят МИПЗ за ликвидационните субекти, втората и третата алинея на член 45в, параграф 2 се заменят с нов параграф 2а, в който се определя новото общо правило, че органите за реструктуриране не следва да определят МИПЗ за ликвидационните субекти. Подобни изменения се въвеждат в член 12г от РЕМП със заличаването на втора и трета алинея на параграф 2 и добавянето на нов параграф 2а.

Възможността за органа за реструктуриране да определя МИПЗ, т.е. да определя изискване над размера за покриване на загубите, се запазва, когато това е необходимо, за да се съхрани финансовата стабилност или да се ограничи потенциалното разпространение на проблемите във финансовата система – които са настоящите предвидени в действащото законодателство критерии.

Когато органът за реструктуриране сметне, че субект, който е част от група за реструктуриране, изпълнява условията за ликвидационен субект, консолидацията, извършена за целите на външното МИПЗ, приложимо за субекта за реструктуриране, който е начело на тази група за реструктуриране, следва да включва ликвидационния субект – каквато е практиката до момента.

Прилагане спрямо ликвидационните субекти на режим на предварителни разрешения

По силата на препратките в членове 45б, параграф 1 и 45е, параграф 2 от ДВПБ и членове 12в, параграф 1 и 12ж, параграф 1 от РЕМП към посочените в членове 72а—72в от РКИ общи критерии за приемливост, субектите, определени за ликвидация, понастоящем са обхванати от предвидения в член 78а от РКИ режим на предварителни разрешения. Създадените с тази разпоредба процедурни задължения са обаче прекомерни за повечето ликвидационни субекти, тъй като от тях не се очаква да поддържат капацитет за поемане на загуби над капиталовите си изисквания. Тук отсъства обосновката за режима на предварителни разрешения – да се позволи на органите за реструктуриране да наблюдават действията, водещи до намаляване на наличните приемливи задължения. Освен това вече съществува отделен режим на предварителни разрешения за предсрочното обратно изкупуване на инструменти на собствените средства (член 78 от РКИ), който ще продължи да се прилага за всички институции.

С цел да се намали регулаторното бремене за ликвидационните субекти, които трябва да подават заявление за предварително разрешение за намаляване на инструментите на приемливите задължения, а и за органите, които трябва да оценяват такива заявления, в член 45в, параграф 2а от ДВПБ и в член 12г, параграф 2а от РЕМП изрично се предвижда, че режимът на предварителни разрешения по член 77, параграф 2 и член 78а от РКИ не следва да се прилага за ликвидационните субекти, за които органът за реструктуриране не е определил МИПЗ. Това така или иначе е естествено следствие от премахването на решенията за МИПЗ за тези ликвидационни субекти: отсъствието им означава, че, тъй като вече не подлежат на изискване за МИПЗ, тези субекти вече нямат приемливи задължения в счетоводния си баланс.

Член 77, параграф 2 и член 78а от РКИ продължават да се прилагат за ликвидационните субекти, за които органът за реструктуриране е приел решение за МИПЗ, надхвърлящо размера за покриване на загубите.

Ликвидационните субекти като част от структурите на непряко записване по веригата на собственост

Според анализа, извършен в изпълнение на въведеното с член 129 от ДВПБ задължение за преглед, е целесъобразно ликвидационните субекти да се изключат от обхвата на разпоредбите относно непрякото записване по веригата на собственост и в частност от изискването да приспадат държаните от тях инструменти на собствените средства и други задължения, емитирани от ликвидационни субекти, за които няма решение за МИПЗ. Тук спадат случаите, когато при планирането на реструктурирането органът за реструктуриране е преценил, че субект, който е част от група за реструктуриране, изпълнява условията за ликвидационен субект.

При такъв сценарий, от ликвидационния субект вече няма да се изисква да спазва МИПЗ и следователно няма непряко записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси по веригата, образувана от субекта за реструктуриране, междинния субект и ликвидационния субект. В стратегията за реструктуриране не се предвижда при неплатежоспособност ликвидационният субект да бъде подкрепен от

субекта за реструктуриране, което означава, че той няма да прехвърля загубите нагоре по веригата чрез междинния субект към субекта за реструктуриране, нито че ще има намаляване на капитала в обратната посока.

Поради това, в новия член 45в, параграф 2а от ДВПБ и в член 12г, параграф 2а от РЕМП изрично се предвижда, че междинното дружество майка не следва да приспада, съгласно разпоредбите относно приспаданията при непряко записване по веригата на собственост, позициите си в инструменти на собствените средства или в задължения, емитирани от ликвидационни субекти, които вече не подлежат на решение за МИПЗ. Следователно междинните субекти, държащи инструменти на собствените средства и задължения, емитирани от ликвидационни субекти, ще трябва да прилагат рискови тегла към тези експозиции и да ги включват в мярката за общата експозиция. Фактът, че тези експозиции към ликвидационни субекти ще се отчитат при изчисляването на общата рискова експозиция и на мярката за общата експозиция на междинния субект означава, че той ще трябва да притежава определен размер вътрешно МИПЗ, който ще отразява въпросните експозиции.

От друга страна, ликвидационните субекти, за които органите за реструктуриране са упражнили правото си да определят МИПЗ в размер, надвишаващ капиталовите изисквания, ще продължат да попадат в обхвата на разпоредбите относно приспаданията при непряко записване по веригата на собственост.

Докладване от ликвидационните субекти

В настоящия си вид член 45и, параграф 4 не изисква от ликвидационните субекти да докладват на органа за реструктуриране своето МИПЗ, нито да го оповестяват публично, независимо от начина, по който са го калибрирали.

Това затруднява органите за реструктуриране, когато трябва да преценят дали дадена промяна на стратегията е подходяща или дали калибрирането на МИПЗ следва да се увеличи до равнище, надвишаващо размера за покриване на загубите. За да решат този проблем, органите за реструктуриране понастоящем искат от такива банки опростено докладване, което не е толкова сложно и подробно като изискването от Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/763 на Комисията¹³ съгласно член 45и от ДВПБ.

Поради това член 45и се изменя, за да се въведе в правния текст задължителен режим на докладване за ликвидационните субекти, за които е прието решение за МИПЗ (т.е. когато МИПЗ надвишава размера за покриване на загубите).

За ликвидационните субекти, за които не е определено МИПЗ, се запазва статуквото и няма специални задължения за докладване или оповестяване на МИПЗ. При положение, че докладването за целите на планирането на реструктурирането остава непроменено, т.е. ще продължи да се прилага за всички ликвидационни субекти, органите за реструктуриране ще продължат да могат да получават съответната информация, например за целите на взимането на решение дали да променят стратегията, предвидена за съответния субект, или съответното калибриране на МИПЗ.

Консолидирано вътрешно МИПЗ

¹³ Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/763 на Комисията от 23 април 2021 г. за определяне на техническите стандарти за изпълнение за прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предоставянето на информация на надзорните органи и публичното оповестяване на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (ОВ L 168, 12.5.2021 г., стр. 1—83).

Според анализа, извършен от Комисията в изпълнение на въведеното с Регламент (ЕС) 2022/2036 задължение, е целесъобразно да се позволи на някои междинни субекти, които са част от структура „HoldCo“ или „OpCo“, да спазват вътрешното МИПЗ на консолидирана основа.

Освен ползата за диференцираното прилагане на разпоредбите относно приспаданията при непряко записване по веригата на собственост и за свеждането до минимум на разликите в конкурентните условия при различните видове структури на банковите групи, възможността за спазване на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа е полезна и поради следните причини:

- улеснява се калибрирането на вътрешното МИПЗ за дъщерните дружества, които не са субекти за реструктуриране и чиито допълнителни капиталови изисквания (член 104а от ДКИ) и комбинирани изисквания за буфер (член 128, точка 6 от ДКИ) са определени само на консолидирана основа;
- изяснява се прилагането спрямо дъщерните дружества, чийто комбиниран буфер е определен на консолидирана основа, на правомощието за забрана на определени разпределения над максималната сума за разпределяне във връзка с МИПЗ (М-МСР по член 16а от ДВПБ и член 10а от РЕМП);
- осигурява се за дъщерното дружество наличието на достатъчен вътрешен капацитет, така че при неплатежоспособност да е в състояние да поеме загубите си и да възстанови спазването на своите консолидирани капиталови изисквания.

В тази връзка се изменят член 45е, параграф 1 от ДВПБ и член 12ж, параграф 1 от РЕМП, за да се даде на органа за реструктуриране правото да определя по усмотрение вътрешно МИПЗ на консолидирана основа за дъщерно дружество на субект за реструктуриране. Тази възможност е налице независимо от вида на структурата на банковата група, към която принадлежи междинният субект.

Тя подлежи на три важни условия. Първо, при структурите „HoldCo“, междинният субект следва да е единствената пряка дъщерна институция или субект, обхванати съответно от ДВПБ или РЕМП, на субект за реструктуриране, който е финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза. Това прави тази възможност достъпна само за структурите „HoldCo“, чийто междинен субект централизира вътрешногруповите експозиции. Друг вариант, за останалите видове структури на банковите групи, компетентният орган ще трябва да е определил допълнителното капиталово изискване и комбинираното изискване за буфер за дъщерното дружество, което не е субект за реструктуриране, на същата основа на консолидация. Второ, субектът за реструктуриране и дъщерното дружество следва да са установени в една и съща държава членка и да са част от една и съща група за реструктуриране. Трето, органът за реструктуриране трябва да е преценил, че спазването на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа не ограничава съществено възможността за реструктуриране на групата за реструктуриране, към която принадлежи дъщерното дружество, нито прилагането спрямо това дъщерно дружество или други субекти в същата група за реструктуриране, на правомощията за обезценяване и преобразуване. Последното условие например позволява на органа за реструктуриране да не определя вътрешно МИПЗ на консолидирана основа в случаите, когато индивидуалните изисквания за дъщерното дружество са по-високи.

С определянето на вътрешно МИПЗ на консолидирана основа се премахва възможността за органа за реструктуриране да определя индивидуално вътрешно

МИПЗ за същия субект. Това е в съответствие с промените, въведени с ДВПБ II и РЕМП II в уредбата на МИПЗ, които вече не позволяват МИПЗ за един и същ субект да се определя на няколко равнища на консолидация. Това не следва да се приема за освобождаване на съответния субект, тъй като спазването на МИПЗ продължава да се изисква, макар и на различна основа.

Важно е да се отбележи, че възможността, която понастоящем е въведена в член 45е, параграф 1 от ДВПБ и член 12ж, параграф 1 от РЕМП, не предполага освобождаване от вътрешно МИПЗ на дъщерните дружества на дадения субект. Дерогации от вътрешното МИПЗ следва да са възможни само когато са изпълнени действащите условия по член 45е, параграф 3 или 4 от ДВПБ и по член 12з от РЕМП.

За инструментите, които дъщерното дружество, което не е субект за реструктуриране, може да използва за спазването на вътрешното си МИПЗ на консолидирана основа, се прилагат общите разпоредби в член 45е от ДВПБ и член 12ж от РЕМП, отнасящи се до спазването на консолидираните изисквания и критериите за допустимост. В член 45е от ДВПБ и в член 12ж от РЕМП бе също така въведен нов параграф 2а, за да се поясни, че когато дъщерно дружество, включено в обхвата на консолидацията на субект, от който се изисква да спазва вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, е емитирало приемливи задължения в полза на друг субект от същата група за реструктуриране, но извън обхвата на консолидацията, или към съществуващ акционер, който не принадлежи към същата група за реструктуриране, тези задължения се включват, в определени граници, в размера на собствените средства и приемливите задължения на междинния субект. Така преките емисии на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси между крайното дъщерно предприятие и субекта за реструктуриране ще могат да се отчитат за целите на спазването на консолидирана основа на вътрешното МИПЗ от страна на междинния субект. Новата разпоредба е в съответствие с изчисляването на собствените средства на консолидирана основа и е подобна на тези в член 45б, параграф 3 от ДВПБ и в член 12в, параграф 3 от РЕМП, отнасящи се до външното МИПЗ на субектите за реструктуриране. От своя страна, предвидените в тези изменения ограничения не допускат надхвърлящите размера на изискванията ресурси на дъщерните дружества на тези междинни субекти да се използват за спазването на консолидирана основа на съответното вътрешно МИПЗ.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на някои аспекти на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹⁴,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) С Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶ и Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷ бе изменено минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (МИПЗ), предвидено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁸ и в Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹, което се прилага за установените в Съюза кредитни институции и

¹⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁶ Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296).

¹⁷ Регламент (ЕС) 2019/877 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 226).

¹⁸ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

¹⁹ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за

инвестиционни посредници („институции“), както и за всеки друг субект, който попада в обхвата на Директива 2014/59/ЕС или Регламент (ЕС) № 806/2014 („субекти“). В тези изменения се предвижда възможност за институциите и субектите, които са дъщерни предприятия на субекти за преструктуриране, но сами по себе си не са такива, да спазват своето МИПЗ, т.е. вътрешното МИПЗ, посредством инструменти, емитирани в полза на субекта за преструктуриране и закупени от него, пряко или непряко – чрез други субекти от същата група за преструктуриране.

- (2) Съюзната уредба на МИПЗ бе допълнително изменена с Регламент (ЕС) 2022/2036 на Европейския парламент и на Съвета²⁰, с който бяха въведени специални правила за непрякото записване на инструменти, приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ. С посочения регламент в Директива 2014/59/ЕС се въведе задължение за Комисията да направи преглед на това как непрякото записване на приемливи за покриване на МИПЗ инструменти се отразява на конкурентната равнопоставеност на различните видове структури на банковите групи, в т.ч. при банковите групи с оперативно дружество между холдинга, определен като субект за преструктуриране, и неговите дъщерни предприятия. От Комисията бе поискано да прецени дали субектите, които сами по себе си не са субекти за преструктуриране, следва да спазват МИПЗ на консолидирана основа. От Комисията бе поискано и да направи оценка на предвиденото в уредбата на МИПЗ третиране на субектите, чийто план за преструктуриране предвижда ликвидация по обичайно производство по несъстоятелност („ликвидационни субекти“). Накрая, от Комисията бе поискано да оцени целесъобразността от ограничаване на размера на приспаданията, изисквани по силата на член 72д, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета²¹.
- (3) При прегледа на Комисията се установи, че е подходящо и в духа на преследваните с разпоредбите за вътрешното МИПЗ цели да се позволи на органите за преструктуриране да определят вътрешното МИПЗ на консолидирана основа за редица субекти извън диапазона, произтичащ от прилагането на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 – това са институциите и субектите, които не са субекти за преструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти за преструктуриране и самите те контролират дъщерни предприятия, подлежащи на МИПЗ („междинни субекти“). Тук в частност спадат банковите групи, начело на които стои холдинг. В такива случаи междинните субекти естествено централизират вътрешногруповите експозиции и насочват приемливите за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси, заделени от субекта за преструктуриране. Поради тази структура, разпоредбите относно

преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

²⁰ Регламент (ЕС) 2022/2036 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2014/59/ЕС по отношение на пруденциалното третиране на глобални системно значими институции, които са обект на стратегия за преструктуриране с множество входни точки, и методи за непряко записване на инструменти, приемливи за покриване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (ОВ L 275, 25.10.2022 г., стр. 1).

²¹ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

приспаданията засягат несъразмерно силно тези междинни субекти. Комисията също така заключи, че с премахването на емисиите на ликвидационните субекти от обхвата на експозициите, които междинният субект е длъжен да приспадне съгласно механизма за приспадане на непрякото записване на приемливите за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси, уредбата на МИПЗ ще придобие целенасочен характер. При неплатежоспособност ликвидационният субект няма да се подкрепя от субекта за реструктуриране, с което се премахва необходимостта от запазване на механизмите за прехвърляне на загуби и капитал в рамките на групите за реструктуриране – което беше целта на въведените с Регламент (ЕС) 2022/2036 разпоредби относно приспаданията. От друга страна, субектът за реструктуриране ще трябва да оказва подкрепа на останалите субекти от групата за реструктуриране при затруднение или неплатежоспособност. Поради това, необходимите за покриването на МИПЗ ресурси следва да бъдат налични на всички равнища на групата за реструктуриране, като механизмът за приспадане осигурява наличността им за поемане на загуби и за рекапитализация. При тези съображения в прегледа на Комисията се заключава, че междинните субекти следва да продължат да приспадат пълния размер на позициите си в приемливи за покриването на вътрешното МИПЗ ресурси, емитирани от други субекти от същата група за реструктуриране, които не са ликвидационни субекти.

- (4) С член 45е от Директива 2014/59/ЕС и член 12ж от Регламент (ЕС) № 806/2014 от институциите и субектите се изисква да спазват вътрешното МИПЗ на индивидуална основа. Спазване на консолидирана основа е предвидено само в два специални случая: за предприятия майки от Съюза, които не са субекти за реструктуриране и са дъщерни предприятия на субекти от трети държави, и за предприятия майки на институции или субекти, неподлежащи на вътрешно МИПЗ. По силата на член 72д, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато междинен субект спазва своето МИПЗ на консолидирана основа, той не е задължен да приспада позициите в приемливи за покриването на вътрешното МИПЗ ресурси на други субекти от същата група за реструктуриране, включени в неговия консолидационен периметър, тъй като спазването на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа постига подобен резултат. От прегледа на Комисията се установи, че междинните субекти на банковите групи, начело на които стои холдинг, следва също да могат да спазват вътрешното МИПЗ на консолидирана основа. Прегледът показва и че когато междинният субект подлежи на консолидирана основа на капиталови изисквания или на комбинирано изискване за буфер, спазването на вътрешното МИПЗ на индивидуална основа би могло да създаде риск за делените от междинния субект ресурси, приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ, да не са достатъчни, след обезценяването и преобразуването им, за възстановяване на спазването на приложимото консолидирано капиталово изискване. Освен това, определянето на допълнителното капиталово изискване или на комбинираното изискване за буфер на различно равнище на консолидация ще означава липса на основен параметър за изчисляването на МИПЗ за съответната институция или субект, което на свой ред ще затрудни изчисляването на изискването. Аналогично, упражняването на предоставеното с член 16а от Директива 2014/59/ЕС и член 10а от Регламент (ЕС) № 806/2014 правомощие на органите за реструктуриране да забраняват на дадено дъщерно предприятие да извършва някои разпределения над максималната сума за разпределяне във връзка с МИПЗ е проблематично, ако възловият параметър – комбинираното изискване за буфер,

не е определен на същата основа като вътрешното МИПЗ. Поради тези причини, когато междинният субект подлежи на капиталови изисквания или комбинирано изискване за буфер на консолидирана основа, възможността за спазване на консолидирана основа на вътрешното МИПЗ следва да бъде достъпна и за другите видове структури на банковите групи.

- (5) С цел възможността за спазване на МИПЗ на консолидирана основа да остане само в съответните случаи, посочени в прегледа на Комисията, и да не води до недостиг на приемливи за покриването на вътрешното МИПЗ ресурси в рамките на групите за реструктуриране, определянето на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа за междинните субекти следва да бъде по усмотрение на органа за реструктуриране и да подлежи на определени условия. Междинният субект следва да бъде единственото пряко дъщерно предприятие – институция или субект, на субект за реструктуриране, който е финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза, установен е в същата държава членка и е част от същата група за реструктуриране. Друг вариант е съответният междинен субект да спазва на консолидирана основа допълнителното капиталово изискване или комбинираното изискване за буфер. И в двата случая обаче органът за реструктуриране следва да е преценил, че спазването на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа не ограничава съществено възможността за реструктуриране на дадената група за реструктуриране, нито му пречи да упражнява правомощието си да обезценява или преобразува съответните капиталови инструменти и приемливи задължения на съответния междинен субект или на другите субекти от неговата група за реструктуриране
- (6) По силата на член 45е, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС и член 12ж, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014 междинните субекти могат да спазват вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, като използват собствени средства и приемливи задължения. За пълното реализиране на възможността за спазване на МИПЗ на консолидирана основа трябва изчисляването на приемливите задължения на междинните субекти да е сходно с това при собствените средства. Поради това, критериите за приемливост на задълженията, които могат да се използват за покриване на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, следва да се съобразят с предвидения в Регламент (ЕС) № 575/2013 начин за изчисляване на консолидираните собствени средства. С цел да се осигури съгласуваност със съществуващите разпоредби относно външното МИПЗ, това съобразяване следва да отразява и действащите разпоредби в член 45б, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС и член 12г, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 806/2014 за изчисляване на приемливите задължения, които субектите за реструктуриране могат да използват с оглед на спазването на своето МИПЗ на консолидирана основа. По-специално е необходимо приемливите задължения, емитирани от дъщерно предприятие на субекта, който спазва вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, и държани от друг субект от същата група за реструктуриране, но извън обхвата на консолидацията, в т.ч. от субекта за реструктуриране, или от съществуващ акционер, който не принадлежи към същата група за реструктуриране, да се отчитат като част от собствените средства и приемливите задължения на субекта, за който се прилага вътрешното МИПЗ на консолидирана основа.
- (7) За ликвидационните субекти МИПЗ обикновено е ограничено до размера, необходим за покриване на загубите – който съответства на капиталовите

изисквания. В такива случаи МИПЗ не поражда за ликвидационните субекти допълнителни изисквания, пряко свързани с уредбата на реструктурирането. Това означава, че ликвидационните субекти могат изцяло да спазват МИПЗ, като спазват капиталовите изисквания, както и че специално решение на органа за реструктуриране за определяне на МИПЗ не допринася съществено за възможността за реструктурирането им. Такова решение поражда много процедурни задължения както за органите за реструктуриране, така и за ликвидационните субекти, без при това да подобрява възможността за реструктуриране. Поради тази причина органите за реструктуриране не следва да определят МИПЗ за ликвидационните субекти.

- (8) Когато органът за реструктуриране сметне, че субект, който е част от група за реструктуриране, изпълнява условията за ликвидационен субект, от междинните субекти не следва да се изисква да приспадат от своя капацитет за покриване на вътрешното МИПЗ позициите си в емитирани от ликвидационни субекти собствени средства или други задължения, които могат да се използват за покриване на вътрешното МИПЗ. Тъй като в такъв случай от ликвидационния субект вече не се изисква да спазва МИПЗ, няма непряко записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси по веригата, образувана от субекта за реструктуриране, междинния субект и ликвидационния субект. В стратегията за реструктуриране не се предвижда при неплатежоспособност ликвидационният субект да се подкрепя от субекта за реструктуриране. Това означава, че не се очаква прехвърляне на загубите нагоре по веригата от ликвидационния субект към субекта за реструктуриране, чрез междинния субект, нито намаляване на капитала в обратната посока. Следователно това изменение на обхвата на позициите, които се приспадат при непрякото записване на приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ ресурси, няма да засегне пруденциалната стабилност на нормативната уредба.
- (9) Основната цел на предвидения в член 77, параграф 2 и член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013 режим на разрешение за намаляване на инструментите на приемливите задължения, който се прилага спрямо подлежащите на МИПЗ институции и субекти и спрямо емитираните за целите на МИПЗ задължения, е да се позволи на органите за реструктуриране да следят действията, които водят до намаляване на приемливите задължения, и да забраняват тези от тях, в резултат на които това намаляване би надхвърлило равнището, което те смятат за подходящо. Тази цел е безпредметна при институциите и субектите, за които органът за реструктуриране не е взел решение за определяне на МИПЗ. Освен това институциите и субектите, за които не се определя МИПЗ, нямат приемливи задължения в счетоводния си баланс. Поради това, от институциите и субектите, за които не е взето решение за определяне на МИПЗ, не следва да се изисква предварително разрешение от органа за реструктуриране за упражняване на кол опция или на опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на задължения, които удовлетворяват критериите за приемливост за МИПЗ.
- (10) При някои ликвидационни субекти МИПЗ надхвърля размера на капиталовите изисквания, като при тях органите за реструктуриране следва да могат да определят МИПЗ. Това МИПЗ следва да бъде определено на равнище, надвишаващо размера за покриване на загубите, ако органите за реструктуриране преценят, че такова равнище е необходимо за защита на финансовата стабилност или за преодоляване на риска от разпространяване на

проблемите във финансовата система. В тези ситуации ликвидационните субекти следва да спазват МИПЗ и да продължат да подлежат на предвидения в член 77, параграф 2 и член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013 режим на предварителни разрешения. От всички междинни субекти от групата за реструктуриране, към която принадлежи даден ликвидационен субект, следва да продължи да се изисква да приспадат от своя капацитет за покриване на вътрешното МИПЗ позициите си в емитирани от този ликвидационен субект ресурси, приемливи за покриване на вътрешното МИПЗ. Освен това, тъй като производството по несъстоятелност се отнася за едно юридическо лице, ликвидационните субекти, които все още подлежат на МИПЗ, следва да спазват изискването само на индивидуална основа. Накрая може да се отбележи, че някои изисквания за приемливост, свързани със собствеността върху съответното задължение, тук са безпредметни, тъй като не е необходимо да се осигурява прехвърлянето на загуби и капитал от ликвидационния субект към субекта за реструктуриране – и поради това не следва да се прилагат.

- (11) По силата на член 45и от Директива 2014/59/ЕС институциите и субектите трябва редовно да докладват на своите компетентни органи и органи за реструктуриране равнищата на приемливите задължения и на задълженията, които могат да се използват за вътрешна рекапитализация, както и състава на тези задължения, а и да оповестяват публично тази информация заедно с размера на своето МИПЗ. За ликвидационните субекти не се изисква такова докладване или оповестяване. С оглед обаче на прозрачното прилагане на МИПЗ, тези задължения за докладване и оповестяване следва да се прилагат и за ликвидационните субекти, за които органът за реструктуриране е определил, че МИПЗ следва да бъде по-високо от размера, достатъчен за покриване на загубите. В съответствие с принципа на пропорционалност органът за реструктуриране следва да се увери, че тези задължения не надхвърлят необходимото, за да се следи спазването на МИПЗ.
- (12) Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 следва да бъдат съответно изменени.
- (13) С оглед на съгласуваността, националните мерки за транспониране на измененията на Директива 2014/59/ЕС и измененията на Регламент (ЕС) № 806/2014 следва да започнат да се прилагат от една и съща дата.
- (14) Доколкото целите на настоящата директива – изменение на предвиденото в уредбата на МИПЗ третиране на ликвидационните субекти, както и на възможностите за спазване на вътрешното МИПЗ на консолидирана основа, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а чрез изменение на вече установените на равнището на Съюза разпоредби, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 2, точка 1 се вмъква следната точка 83аа):
„83аа) „ликвидационен субект“ означава установено в Съюза юридическо лице, за което в плана за реструктуриране на групата, а за субектите, които не са част от група – в плана за реструктуриране, се предвижда организирана ликвидация по предвидения в приложимото национално право ред;“;
- 2) Член 45в се изменя, както следва:
 - а) в параграф 2 втората и третата алинея се заличават;
 - б) вмъква се следният параграф 2а:
„2а. Органите за реструктуриране не определят за ликвидационните субекти изискването по член 45, параграф 1.
Чрез дерогация от първа алинея и когато това е необходимо за защита на финансовата стабилност или за ограничаване на потенциалното разпространение на проблемите във финансовата система, органите за реструктуриране могат по изключение да определят за даден ликвидационен субект изискването по член 45, параграф 1 като размера, достатъчен за покриване на загубите съгласно параграф 2, буква а) от настоящия член, като го увеличат до необходимото с оглед на тези цели равнище. В тези случаи ликвидационните субекти изпълняват изискването по член 45, параграф 1, като използват самостоятелно или в комбинация някои от следните елементи:
 - а) собствени средства;
 - б) задълженията, които отговарят на критериите за приемливост в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на задълженията, посочени в член 72б, параграф 2, букви б) и г) от същия регламент;
 - в) задълженията, посочени в член 45б, параграф 2.Член 77, параграф 2 и член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013 не се прилагат за ликвидационните субекти, за които органът за реструктуриране не е определил изискването по член 45, параграф 1 от настоящата директива.
Приспаданията по член 72д, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 не се прилагат за позициите в инструменти на собствените средства или в задължения, емитирани от дъщерни предприятия, които са ликвидационни субекти, за които органът за реструктуриране не е определил изискването по член 45, параграф 1.“;
- 3) Член 45е се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1 се вмъква следната четвърта алинея:

„Чрез дерогация от първа и втора алинея, органите за реструктуриране могат да решат да определят за дъщерно предприятие, както е посочено в настоящия параграф, изискването по член 45в на консолидирана основа, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) дъщерното предприятие изпълнява някое от следните условия:
 - i) дъщерното предприятие се притежава пряко от субекта за реструктуриране и:
 - субектът за реструктуриране е финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза;
 - дъщерното предприятие и субектът за реструктуриране са установени в една и съща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
 - освен въпросното дъщерно предприятие, субектът за реструктуриране не притежава пряко дъщерни институции или субекти по член 1, параграф 1, букви б), в) или г);
 - ii) дъщерното предприятие подлежи на консолидирана основа на изискването по член 104а от Директива 2013/36/ЕС или на комбинираното изискване за буфер;
- б) спазването на изискването по член 45в на консолидирана основа не ограничава съществено възможността за реструктуриране на групата за реструктуриране, нито обезценяването или преобразуването, в съответствие с член 59, на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения на съответното дъщерно предприятие или на други субекти в групата за реструктуриране.“;
- б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Когато субект по параграф 1 спазва на консолидирана основа изискването по член 45, параграф 1, размерът на неговите собствени средства и приемливи задължения включва следните задължения, емитирани в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член от установено в Съюза дъщерно предприятие, включено в консолидацията на този субект:

- а) задължения, емитирани в полза на субекта за реструктуриране и закупени от него, пряко или непряко – чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които не са включени в консолидацията на субекта, спазващ на консолидирана основа изискването по член 45, параграф 1;
- б) задължения, емитирани в полза на съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране.

Посочените в първа алинея, букви а) и б) задължения не надвишават сумата, получена като от изискването по член 45, параграф 1 на включеното в консолидацията дъщерно предприятие се извади сборът на изброените по-долу елементи:

- а) задълженията, емитирани в полза на субекта, спазващ на консолидирана основа изискването по член 45, параграф 1, и закупени от него, пряко или непряко – чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които са включени в неговата консолидация;
 - б) собствените средства, емитирани в съответствие с параграф 2, буква б) от настоящия член.“;
- 4) В член 45и параграф 4 се заменя със следното:

„4. Параграфи 1 и 3 се прилагат само за ликвидационните субекти, за които по силата на член 45в, параграф 2а, втора алинея органът за реструктуриране е определил изискването по член 45, параграф 1. В този случай органът за реструктуриране определя за тези субекти съдържанието и честотата на задълженията за докладване и оповестяване, посочени в параграфи 5 и 6 от настоящия член. Органът за реструктуриране съобщава тези задължения за докладване и оповестяване на съответния ликвидационен субект. Задълженията за докладване и оповестяване не надхвърлят необходимото, за да се следи спазването на изискването, определено по силата на член 45в, параграф 2а, втора алинея.“.

Член 2

Изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014

Регламент (ЕС) № 806/2014 се изменя, както следва:

- 5) В член 3, параграф 1 се вмъква следната точка 24аа:

„24аа) „ликвидационен субект“ означава установено в участваща държава членка юридическо лице, за което в плана за реструктуриране на групата, а за субектите, които не са част от група – в плана за реструктуриране, се предвижда организирана ликвидация по предвидения в приложимото национално право ред;“;
- 6) Член 12г се изменя, както следва:
 - а) в параграф 2 втората и третата алинея се заличават;
 - б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Съветът за реструктуриране не определя за ликвидационните субекти изискването по член 12а, параграф 1.

Чрез дерогация от първа алинея и когато това е необходимо за защита на финансовата стабилност или за ограничаване на потенциалното разпространение на проблемите във финансовата система, Съветът за реструктуриране може по изключение да определя за даден ликвидационен субект изискването по член 12а, параграф 1 като размера, достатъчен за покриване на загубите съгласно параграф 2, буква а) от настоящия член, увеличен до необходимото за постигането на тези цели равнище. В тези случаи ликвидационните субекти изпълняват изискването по член 12а, параграф 1, като използват самостоятелно или в комбинация някой от следните елементи:

 - а) собствени средства;

б) задълженията, които отговарят на критериите за приемливост в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на задълженията, посочени в член 72б, параграф 2, букви б) и г) от същия регламент;

в) задълженията, посочени в член 12в, параграф 2.

Член 77, параграф 2 и член 78а от Регламент (ЕС) № 575/2013 не се прилагат за ликвидационните субекти, за които органът за реструктуриране не е определил изискването по член 12а, параграф 1 от настоящия регламент.

Приспаданията по член 72д, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 не се прилагат за позициите в инструменти на собствените средства или в задължения, емитирани от дъщерни предприятия, които са ликвидационни субекти, за които органът за реструктуриране не е определил изискването по член 12а, параграф 1.“;

7) Член 12ж се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се вмъква следната четвърта алинея:

„Чрез дерогация от първа и втора алинея, Съветът за реструктуриране може да реши да определи за дъщерно предприятие, както е посочено в настоящия параграф, изискването по член 12г на консолидирана основа, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) дъщерното предприятие изпълнява някое от следните условия:

i) дъщерното предприятие се притежава пряко от субекта за реструктуриране и:

- субектът за реструктуриране е финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза;
- дъщерното предприятие и субектът за реструктуриране са установени в една и съща участваща държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- освен въпросното дъщерно предприятие, субектът за реструктуриране не притежава пряко дъщерно предприятие по член 2;

ii) дъщерното предприятие подлежи на консолидирана основа на изискването по член 104а от Директива 2013/36/ЕС или на комбинираното изискване за буфер;

б) спазването на изискването по член 12г на консолидирана основа не ограничава съществено възможността за реструктуриране на групата за реструктуриране, нито обезценяването или преобразуването, в съответствие с член 21, на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения на съответната институция или дъщерно предприятие или на други субекти в групата за реструктуриране.“;

б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Когато субект по параграф 1 спазва на консолидирана основа изискването по член 12а, параграф 1, размерът на неговите собствени

средства и приемливи задължения включва следните задължения, емитирани в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член от установено в Съюза дъщерно предприятие, включено в консолидацията на този субект:

- а) задължения, емитирани в полза на субекта за реструктуриране и закупени от него, пряко или непряко – чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които не са включени в консолидацията на субекта, спазващ на консолидирана основа изискването по член 12а, параграф 1;
- б) задължения, емитирани в полза на съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране.

Посочените в първа алинея, букви а) и б) задължения не надвишават стойността, получена като от изискването по член 45, параграф 1 на включеното в консолидацията дъщерно предприятие се извади сборът на изброените по-долу елементи:

- а) задълженията, емитирани в полза на субекта, спазващ на консолидирана основа изискването по член 12а, параграф 1, и закупени от него, пряко или непряко – чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които са включени в неговата консолидация;
- б) собствените средства, емитирани в съответствие с параграф 2, буква б) от настоящия член.“.

Член 3

Транспониране

Държавите членки приемат и публикуват най-късно до [СП: въвежда се следната дата: 6 месеца след датата на влизане в сила на настоящата изменяща директива] необходимите за спазването на член 1 закони, подзаконов и административни разпоредби. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [СП: въвежда се следната дата: 1 ден след датата на транспониране на настоящата изменяща директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, те включват в тях позоваване на настоящата директива или го правят при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с член 1.

Член 4

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 2 се прилага от [СП: въвежда се следната дата: 1 ден след датата на транспониране на настоящата изменяща директива].

Член 2 е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател